

VAN DROOM NAAR DAAD

NEDERLANDSE HANDBALVROUWEN OP JACHT NAAR GOUD

Richard van der Made, Herman Nijman, Eddy Veerman, John Volkers en Henk Seppen

**VAN DROOM
NAAR DAAD**

VAN DROOM NAAR DAAD

NEDERLANDSE HANDBALVROUWEN OP JACHT NAAR GOUD

Richard van der Made, Herman Nijman, Eddy Veerman, John Volkers en Henk Seppen

ISBN 978-90-5472-389-9

NUR 482

Samensteller: Frans Oosterwijk

Auteurs: Richard van der Made, Herman Nijman, Eddy Veerman en John Volkers

Fotografie: Henk Seppen

Eindredactie: Karlijn de Jonge

Met dank aan: Roy Knoppert (paspoortjes)

Ontwerp: Wielaard Media, Belfeld

Opmaak: www.ikgraphicdesign.com

Drukwerk: PreVision, Eindhoven

© 2017 Arko Sports Media, Nieuwegein

Behoudens uitzondering door de wet gesteld mag, zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.

De uitgever is met uitsluiting van ieder ander gerechtigd de door derden verschuldigde vergoedingen voor kopiëren, als bedoeld in art. 17 lid 2. Auteurswet 1912 en in het KB van 20 juni 1974 (Stb. 351) ex artikel 16b., te innen en/of daartoe in en buiten rechte op te treden.

VOORWOORD

Beste handbalfan,

Voor jullie ligt een waardevolle herinnering aan een fantastische teamprestatie. Prachtig in beeld gebracht en verwoord door Henk, Richard, Herman, Eddy en John, professionele handballiefhebbers van het eerste uur, die 'onze' handbaldames hebben gevolgd vanaf hun zilveren medaille tijdens het EK voor de jeugd in eigen land in 2011 en soms nog veel eerder.

Voor het grote Nederlandse publiek kwam zowel het succes van dit team als het spektakel wat handbal heet, uit de lucht vallen. Snelheid, kracht, atletisch, strijd, slim, fair en teamspirit. "Wat een spórt" en "wát een meiden" klonk het overal en de Nederlandse handbalwereld hoeft niet meer uit te leggen waarom handbal internationaal een heel grote sport is. Succes in een grote internationale sport komt nooit uit de lucht vallen, daarvoor is de concurrentie simpelweg te groot.

De Nederlandse handbalbond is internationaal gezien geen kleine bond, met meer dan 50.000 leden. Nederland heeft geen professionele handbalcompetitie, geen clubs die meedoen voor de internationale prijzen. Dus de opleiding van onze talenten tot een nationale selectie die internationaal de strijd aankan ligt voor een belangrijk deel bij het Nederlands Handbal Verbond en bij de internationale topclubs waar onze talenten zich tot volwaardig professional ontwikkelen.

Nederland heeft altijd supertalenten gehad die de internationale top hebben bereikt. Om de nationale selectie op hoger niveau te brengen, is het Nederlands Handbal Verbond meer dan tien jaar geleden, samen met NOC*NSF, gestart met een trainingsprogramma voor jonge talenten. Op de HandbalAcademie, intern op Papendal,

ligt de focus geheel op handbal en studie. Talenten verrichten op jonge leeftijd in een professionele sportomgeving heel veel trainingsarbeid. Ook de handbalverenigingen hebben zich hieraan gecommitteerd, middels handbalscholen in de regio voor de jongste jeugd en een structurele financiële bijdrage voor talentontwikkeling en topsport.

Onze dames zijn topprofessionals, die van jongs af aan, week in week uit, soms door diepe dalen door blessures, vaak ver van huis, keihard trainen en strijden om hun passie, handbal, overal in Europa, op het hoogste niveau te beoefenen. Zij hebben Nederland en elkaar in vervoering gebracht met strijd, spelvreugde en pure sportbeleving en dit boek is terecht een ode aan deze kanjers!

Tjark de Lange
Voorzitter Nederlands Handbal Verbond

INHOUD

1.	Het EK 2016: Dutch Dynamite	8
2.	De twijfels van perfectionist Nycke Groot.....	28
3.	Unieke lichting zet Nederland op de kaart.....	42
4.	Estavana Polman doet graag iets gek.....	52
5.	Handbal in Nederland is een meidensport	64
6.	Stille kracht Laura van der Heijden	70
7.	De springplank: Meiden met een Missie.....	80
8.	De methode Henk Groener	88
9.	De HandbalAcademie: succesvol, maar ook kwetsbaar.....	98
10.	Marieke van der Wal: het litteken blijft.....	106
11.	Het drama van Guadalajara.....	114
12.	Yvette Broch: van catwalk naar Champions League	122
13.	Hollandse dynamiek in handbalgek Hongarije.....	130
14.	Tess Wester lapte alles aan haar laars.....	146
15.	De flow van het WK 2015.....	156
16.	Lois Abbingh: "Eens zal het geluk mijn kant op vallen"	166
17.	Dalfsen: dorpsclub regeert Nederlands handbal	176
18.	Jokelyn Tienstra: de strijd die ze niet kon winnen.....	184
19.	Rio 2016: na de roes de domper.....	192
20.	De verrassende comeback van Maura Visser	206
21.	Sanne van Olphen: jongste loot van een handbaldynastie.....	214
22.	Handbalbolwerken in alle windstreken.....	222
23.	Danick Snelder gaat door roeien en ruiten.....	230
24.	Women only: bondscoach Helle Thomsen en assistent-bondscoach Olga Assink.....	238
25.	Angela Malestein: hoekspeelster met toverbal	250
	Appendix 1: Handbal van A tot Z.....	260
	Appendix 2: De monumentenlijst.....	266

HOOFDSTUK 1

HET EK 2016: DUTCH DYNAMITE

Die paal, die paal ja, daar dertig meter verderop, daar kon ze al haar boosheid op kwijt. Nycke Groot stak het veld in het kolkende handbalstadion Scandinavium in Göteborg over, het oranje shirt half over het hoofd getrokken om haar uiterst zichtbare woede te camoufleren. Bij het eigen doel aangekomen, trapte ze met een ferme kick tegen de paal. Bafff. Hard en gemikt, fel en explosief, zoals haar eigen spel is in alle wedstrijden die ze speelt.

Zo, die zat. Groot was voor heel even haar ergste gram over de zojuist verloren EK-finale (29-30) tegen Noorwegen kwijt. Ploeggenote en vriendin Jessy Kramer kwam naar haar toe om een soort van troost te bieden. Nycke Groot moest daarna, op diezelfde vloer van woede en pijn, door een stel normaal gesproken heerlijke huldigen heen.

Ze was tot de beste speelster van EURO2016, de Europese titelstrijd in Zweden, gekozen. MVP (Most Valuable Player) heet dat in het Engels dat deze ooit Deens-Duitse sport is gaan beheersen. Daarna kreeg de Nederlandse vedette zonder sterallures nog eens een tweede Gouden Bal, voor haar uitverkiezing tot beste middenopbouwster, centre-back, zoals dat zo mooi heet.

Vervolgens was er een afkoelingsmoment in de kleedkamer, daarna het oplopen voor de huldiging. Brons voor Frankrijk, zilver voor Nederland, goud voor Noorwegen. Gezichtje in de lach. Tranen weggeveegd. Aanvoerder Danick Snelder, die Groot in die laatste vier kansrijke seconden bij een vrije worp de bal op de voeten mikte, alweer een halve klap op de schouder gevend.

Danick Snelder (pagina 10), Angela Malestein, Maura Visser en het Nederlands jeugdteam op de tribune tijdens het EK (pagina 11, met de klok mee).

Daarna was het klaar, terug naar de kleedkamers in de buik van het Scandinavium. Voor enkelen, onder wie coach Helle Thomsen en captain Snelder, was er een tochtje door het Zweedse doolhof naar de perskamer voor de verplichte interviews. Nycke Groot kregen de journalisten niet meer te zien. Geen zin, geen idee wat ze hier nog over moest zeggen. Ze zat binnen, met migraine naar verluidt.

Het hoofd, met die vuurspuwende ogen vol concentratie, knapte bijna uit elkaar van ergernis. Deze finale, hier in Zweden tegen gevestigde grootmacht Noorwegen, hadden zij en haar team willen winnen. Kúnnen winnen.

Het ging mis door zes weinig attente minuten in de tweede helft toen het Noorwegen opeens meezat en het scorebord van 20-21 naar 21-26 versprong. Zelfs Groot, de nooit versagende dynamo en doordouwer, was toen even van slag, al had

Het ging mis
door zes weinig
attente minuten
in de tweede
helft

8 december 2016. Blijdschap na de overwinning op olympisch finalist Frankrijk.

Thomsen bracht vuur in de ploeg, plus een nieuwe strategie

dat alles te maken met bikkelhard ingrijpen van Noorse verdedigsters dat door de twee Russische scheidsrechters niet werd afgestraft. Ze had zelfs even geprotesteerd.

Daarna volgde de inhaalrace van het terugknokkende Nederland: van 23-28 naar 29-30. Met in de laatste tien seconden dan toch nog die vrije kans voor Angela Malestein, wier goal, de 30-30 die tot een verlenging zou hebben geleid, werd afgekeurd omdat de Russinnen in de aanloop naar die schotpositie een overtreding van de Noorse Camilla Herrem hadden genoteerd. De verwachte strafworp kwam er ook niet, een fout waarvoor de scheidsrechters zich twee uur later, bij het banket, kwamen excuseren.

Het werd een vrije worp van negen meter, op vier tellen van het einde, waarbij aangever Snelder de bal niet op de gooigrage rechterhand van Nycke Groot kreeg. Einde wedstrijd, weer zilver. Net als een jaar eerder, bij het WK in Noorwegen, al was het verschil toen, vooral in de eerste helft, blamerend groot (31-23). In Rio was er ook dik

verloren van de Noren, toen in de wedstrijd om olympisch brons (36-26). Nu was er geen verschil meer tussen Nederland, de vlotte leerling, en Noorwegen, de onbedreigde grootmacht, die het verlies van de olympische troon in Zweden wenste recht te zetten.

Voor Nederland kwam er een onbevredigend einde aan een toernooi waarin de generatie Groot-Broch-Wester-Polman had willen laten zien dat het meer is dan een toevalploegje. Dat het een gouden generatie is. Die daarom de gouden medaille om de nek had gewild.

Het toernooi om de Europese titel van 2016 begon bijzonder. Henk Groener liet zich in september als bondscoach die voor zijn laatste karwei stond, zonder luid protest vervangen door een interim, de Deense Helle Thomsen. Zij was de trainster met wie Nycke Groot bij het Deense FC Midtjylland (voorheen Ikast) en Holstebro een sterke band had opgebouwd. Een betere is er niet, had Groot gezegd. Ze bleek het bij het juiste eind te hebben. Thomsen bracht vuur in de ploeg, plus een nieuwe strategie, de *hurtig midte*, de snelle middenuit na een tegengoal. Ook werd met regelmaat de keepster van het veld gehaald, vervangen door een zevende veldspeelster die als tweede cirkelloper ging functioneren.

Op 10 december legt Nederland thuisland Zweden over de knie (33-30).

12 december. Ook WK-finalist Servië wordt verslagen.

Thomsen deed een belangrijke zet in de personele bezetting door de geëxcommuniceerde routinier Maura Visser terug te halen. De Haagse spelverdeler was na een conflict met coach Groener liefst vijf jaar aan de kant gebleven – het team wilde haar niet terug, maar onder Thomsen werd alles vloeibaar. Zij had elke wedstrijd van de Olympische Spelen gezien en wist dat Nederland, naast de onmisbare Groot, een vervanger diende te hebben. Dat werd Visser, terwijl ook nog even werd gedacht aan de al gestopte international Pearl van der Wissel.

Nederland begon aan het toernooi zonder oefeninterlands in de aanloop. Er werd getraind op Papendal, op het hogesnelheidshandbal vooral. De B-ploeg ging naar de Karpaten Cup. In de openingswedstrijd van het EK, tegen Duitsland in Kristianstad, liep de nationale ploeg ‘een bloedneus’ op. De wedstrijd werd, na een onterechte en later geschrapte rode kaart voor topverdedigster Kelly Dulfer, met 27-30 verloren. Visser kreeg drie minuten speeltijd. Thomsen had haar zaken nog niet op orde.

Na de verwachte zege op Polen wachtte het sleutelduel met olympisch finalist Frankrijk. De poulewedstrijd leek bij rust verloren toen de Franse ploeg met liefst vijf treffers verschil (7-12) leidde.

De tegenstanders uit die ronde gingen allemaal over de knie bij Nederland

Daarna begon Nederland aan een ongeëvenaarde inhaalrace aan de hand van Visser. Het werd 18-17, mede door een sublieme tweede helft van doelvrouw Tess Wester. De vlag kon uit, het toernooi was gered. Nederland, Duitsland en Frankrijk gingen met evenveel punten door naar de hoofdronde.

De tegenstanders uit die ronde gingen allemaal over de knie bij Nederland. Thuisland Zweden (33-30), WK-finalist 2013 Servië (35-27) en Europese finalist 2014 Spanje (29-24). In de halve finale bleek Denemarken, de olympische heerser in 1996, 2000 en 2004, geen partij (26-22) voor de ploeg van Thomsen die de dynamische speelstijl van Zweden heeft gekopieerd en zo mogelijk verbeterd. Nederland won het zesde duel op rij, één meer dan in haar hele EK-geschiedenis sinds 1998.

De zevende overwinning kwam er niet. In de finale tegen Noorwegen ging na een beslissend ogende voorsprong van vier doelpunten (13-9) enkele momenten de stekker uit het stopcontact en het beeld op gestoord. Noorwegen werd Europees kampioen. De andere Nederlandse uitblinkster, de tot beste cirkelloper gekozen Yvette Broch, siste na afloop tussen haar tanden: "Er komt een dag dat we gaan winnen."

16 december 2016. Door te winnen van Denemarken staat Nederland in de finale.

De technische staf tijdens het Wilhelmus voor de finalewedstrijd tegen Noorwegen.

Teleurstelling en verdriet na het verliezen van de finale van Noorwegen.

VAN DROOM NAAR DAAD

Ze komen van ver, maar zijn al heel dicht bij hun doel gekomen. De Nederlandse handbalsters werden in 2015 tweede bij de strijd om het wereldkampioenschap en in 2016 vierde op de Olympische Spelen en tweede bij het Europees kampioenschap. Ze zijn vastbesloten deze successen te vervolgen met een echte titel als resultaat. "Eens komt de dag", hebben ze elkaar bezworen, "dat wij zegevieren en de kroon op ons werk kunnen zetten." In *Van droom naar daad* wordt verhaald hoe een unieke generatie handbalvrouwen zich met bloed, zweet en tranen een weg naar de top heeft gebaand. Met blikvangers als Nycke Groot, Estavana Polman, Yvette Broch en Tess Wester is een droomteam opgestaan dat op weg lijkt naar nóg betere tijden. Snelheid, kracht, elegantie en een verbluffende teamgeest verenigen dit team dat de harten van alle Nederlanders heeft veroverd en handbal in ons land een ongekende populariteit heeft bezorgd. 'One team one dream' is het zelfgekozen motto van dit Oranje. Met het wereldkampioenschap van 2017 en straks de Olympische Spelen 2020 in het verschiet lijkt de ultieme beloning nog slechts een kwestie van tijd.

Nederlands
Handbal Verbond

